

چگونه فاضلاب تصفیه می‌شود؟

لجن فعال (۵)

از سلسله آموزش‌های راهبری تصفیه خانه‌های فاضلاب قسمت پانزدهم

ترجمه: مهندسین مشاور طرح و تحقیقات آب و فاضلاب

فاضلاب را به زلال‌ساز تخلیه کنید. ممکن است در حین راه اندازی در اثر تصفیه زیستی ناکافی، پساب زلال‌سازی ناپایدار باشد. چون این پساب به عنوان پساب نهایی است، پس در این صورت باید با کلرزنی خطرات بهداشتی آن در آبهای پذیرنده را کاهش دهید. برای اطمینان از زیان آور نبودن مقدار کلر مصرفی، باید به مقررات زیست‌محیطی مراجعه کنید. در طول زمان راه‌اندازی، باید هر چه سریعتر آزمایش‌های فاضلاب را آغاز کنید. دبی واقعی جریان و نیز مقدار BOD و COD ورودی را ثبت کنید. مهمترین کار در راه‌اندازی، بالا بردن غلظت MLSS است. برای بالا بردن این غلظت حداقل به 3 تا بیش از ۱۵ روز وقت نیاز است. در صورتی که نتوان غلظت MLSS را هر روز تعیین کرد باید دست کم نتایج آزمایش‌های قابلیت تهشیینی را در مدت 3 دقیقه ثبت کرد. در طی این مدت، مقدار لجن فعال برگشتی را در بالاترین حد ممکن حفظ کنید.

راه‌اندازی تصفیه خانه

کanal را به تدریج با آب یا فاضلاب پر کنید. در صورت امکان، یک یا دو بشکه پراز لجن فعال از یک تصفیه خانه دیگر که حاوی میکروارگانیسم‌های کافی می‌باشد در کanal بربزید. تمام فاضلاب را به سوی کanal هدایت کنید. اگر کanal ابتدا از فاضلاب و در مدت یکی دو روز در آب و هوای گرم پر شده باشد احتمال انتشار بو وجود دارد. وقتی فاضلاب به پایین تیغه‌های روتور رسید روتور را روشن کنید.

ممکن است در حین راه‌اندازی یک رنگ تیره خاکستری بر اثر تشکیل 1 MLSS پدیدار شود. این رنگ معمولاً نشانه عدم تجمع باکتری در مایع مخلوط است. اگر این شرایط بیش از چند روز ادامه یابد، سیستم برگشت لجن را بازرسی کنید. هنگامی که فاضلاب به روتور رسید، تخلیه فاضلاب به داخل زلال‌ساز را شروع نکنید. بگذارید فاضلاب همچنان کanal را پر کرده و تصفیه شود. وقتی فاضلاب به حداکثر غرق شدگی روتورها و اوج بارگذاری موتور رسید، آنگاه مقداری از

1- Mixed Liquor Suspended Solids

اکسیژن محلول را باید تقریباً از محل ۴/۵ متری در بالادست رتور نمونه برداری کنید. تا وقتی که غلظت MLSS به حد مطلوب نرسیده و حجم لجن قابل تهشیین به ۲۰ درصد نرسد غلظت اکسیژن محلول در کanal باید حداقل ۲ میلیگرم در لیتر باقی بماند. ممکن است بعد از آن غلظت اکسیژن محلول کمتر باشد، ولی هرگز کمتر از ۰/۵ میلیگرم در لیتر در ۴/۵ متری بالادست رتورهای نخواهد بود.

از اجرای دستور کار راهاندازی نمی‌توان انتظار نتایج فوری داشت. راهاندازی تصفیه خانه به زمان نیاز دارد که گاه اگر لجن فعال اضافه شده حاوی میکرووارگانیسم‌ها کافی نباشد به بیش از یک ماه زمان نیاز است. علاوه بر آن، در شرایط عادی هم‌گاهی وضعیتی مثل ایجاد کف سبک در کanal یا تشکیل مایع کدر روی آن در آزمایش‌های قابلیت تهشیینی مواد جامد پیش می‌آید که نشانه عملکرد نامناسب فرایند است. اگر اطلاعات این بخش را به درستی به کار گیرید، رخداد چنین شرایط موقتی خواهد بود.

عملکرد

شکل ۱ عملکرد یک کanal اکسایش واقعی را نشان می‌دهد.

بهره‌برداری الف: بهره‌برداری عادی

کنترل فرایند و بهره‌برداری کanal اکسایش شبیه فرایند لجن فعال است. برای دستیابی به حداکثر کارایی باید روش‌های کنترل زیر را دنبال کرد:

- تأمین مواد مغذی مناسب برای میکرووارگانیسم‌ها (که بر حسب COD و BOD و عدم وجود مواد سمی اندازه‌گیری می‌شود).
- مقدار اکسیژن محلول مناسب اکسیژن اضافی اتلاف انرژی است و مقدار زیاد اکسیژن محلول سبب تشکیل لخته نقطه‌ای (نوك سوزنی) شده که تهشین نمی‌شود و از سرریز عبور کرده و به مخزن تهشینی می‌رود.
- مقدار مناسب اکسیژن محلول در کanal اکسایش.

آب و فاضلاب

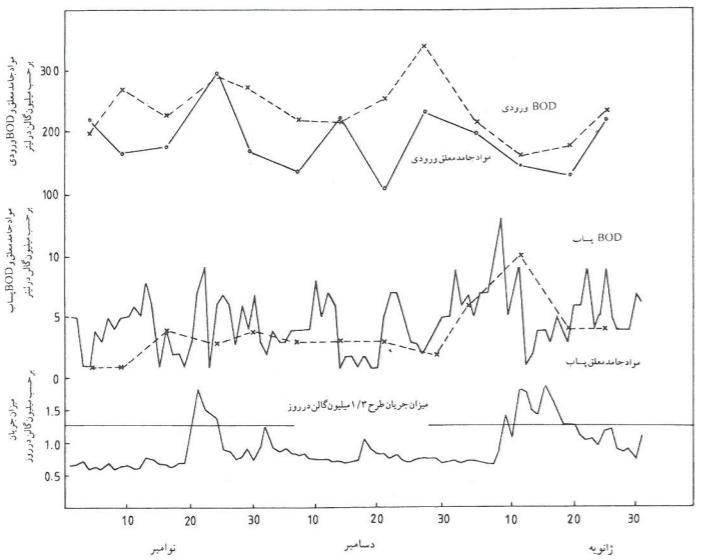
۵- جداسازی مواد جامد از پساب در زلال‌ساز.
رعايت نکات مناسب زیر جهت بهره‌برداری مناسب الزامي می‌باشد.

۱- تأمین مواد مغذی مناسب برای میکرووارگانیسم‌ها جریانهای ورودی و ویژگی‌های فاضلاب چندان تحت کنترل متصدی نیست. ممکن است مقررات شهرداری دفع موادی را که به تأسیسات تصفیه خانه آسیب می‌رساند یا بهداشت عمومی را در معرض خطر قرار می‌دهد به داخل شبکه جمع‌آوری فاضلاب منع کند. کنترل مواد زایدی که در شبکه جمع‌آوری فاضلاب ریخته می‌شود مستلزم یک برنامه بازرگانی و تأسیسات پیش تصفیه است. برای رقیق‌سازی قابل قبول فاضلاب در زمانی که این مواد به تصفیه خانه می‌رسد ممکن است روشها و امکانات مختلف دفع، پیش تصفیه، یا تخلیه کنترل شده مواد زاید خطرناک لازم باشد.

۲- مقدار اکسیژن محلول مناسب عملکرد مناسب فرایند به این بستگی دارد که روتور مقدار مناسب اکسیژن را در جریان فاضلاب درون کanal وارد کند. برای بهترین عملکرد باید غلظت اکسیژن محلول در ۴/۵ متری بالادست روتورها بین ۰/۵ تا ۲ میلیگرم در لیتر حفظ شود. اکسیژن اضافی اتلاف انرژی است و مقدار زیاد اکسیژن محلول سبب تشکیل لخته نقطه‌ای (نوك سوزنی) شده که تهشین نمی‌شود و از سرریز عبور کرده و به مخزن تهشینی می‌رود. اکسیژن دهی توسط روتور را می‌توان به وسیله سرریز کنترل سطح خروجی کanal کنترل کرد.

سطح یا ارتفاع روتورها ثابت است ولی هر چه روتور در عمق بیشتری از آب قرار گیرد، انتقال اکسیژن از هوای آب بیشتر است. سرریز کنترل سطح خروجی کanal می‌تواند سطح آب در کanal اکسایش را تنظیم کند.

۳- محیط مناسب فرایند کanal اکسایش با هوادهی طولانی برای MLSS با غلظت ۶۰۰۰ تا ۲۰۰۰ میلیگرم در لیتر طراحی شده است. این سرریز قابل تنظیم.

شکل ۱- عملکرد واقعی یک کanal اکسایش

پایین است.

تنظیم مقدار لجن دفعی، غلظت مواد جامد (تعداد میکرووارگانیسم‌ها) در کanal اکسایش را تنظیم می‌کند. اگر در سطح کanal کف سفید و شکننده وجود دارد، مقدار لجن دفعی را کم کنید. بهره‌برداری در بعضی از تصفیه خانه‌ها با ۸۰۰۰ میلیگرم در لیتر MLSS و مقدار ناچیزی لجن دفعی موقتی آمیز بوده است. لجن فعال دفعی کanal را می‌توان با پمپاژ آن در مخزن نگهدارنده لجن، بسترها لجن خشک کن، برکه‌های لجن یا تانکر کامیون تخلیه کرد. دفع نهایی لجن در یک تصفیه خانه بزرگتر می‌تواند دفن در زمین باشد.

به خاطر داشته باشید که این فرایند تصفیه یک فرایند زیستی است و ممکن است به چند روز وقت نیاز داشته باشد تا به شرایط بهره‌برداری پاسخ دهد. تغییرات را به کنندی اعمال کنید، حوصله به خرج دهید و نتایج کار را ثبت کنید. پس از هر تغییر، هفت روز یا بیشتر صبر کنید تا فرایند ثبت شود.

۴- زمان مناسب برای تصفیه و سرعتهای جریان زمان تصفیه ارتباط مستقیمی با میزان جریان فاضلاب دارد که آن هم توسط یک سرریز قابل تنظیم کنترل می‌شود. سرعتهای داخل کanal را باید بین ۱/۰ تا ۱/۵ فوت بر ثانیه (۰/۳ تا ۰/۴۵ متر بر ثانیه) حفظ کنید تا از رسوب لخته جلوگیری شود. با

باعث تولید مقدار زیادی توده میکروبی در سیستم می‌شود. عملکرد کanal و محیط آن را می‌توان با مشاهده و انجام چند آزمایش ساده ارزیابی کرد. رنگ و ویژگی‌های لخته در کanal و نیز میزان زلالی پساب را باید هر روز مشاهده و ثبت کرد. آزمایش‌های نمونه‌وار عبارتند از: آزمون مواد جامد قابل تهشینی، تعیین اکسیژن محلول در بالادست روتور، pH و کلر باقیمانده در پساب تصفیه خانه و آزمایش‌های دیگری مثل BOD، COD، مواد جامد معلق، مواد جامد فرار، کل مواد جامد و بررسیهای میکروسکوپی که باید به طور منظم توسط متصدی یا یک آزمایشگاه مستقل انجام شود. نتایج این آزمایشها به شما کمک می‌کند تا کارایی و عملکرد واقعی فرایند را در بهره‌برداری تعیین کنید.

با تنظیم مقدار لجن برگشتی و لجن دفعی می‌توان مواد جامد کanal را کنترل کرد. به خاطر داشته باشید تا زمانی که مواد جامد در زلال‌ساز باقی باشد تصفیه و انهدام آنها ادامه می‌باید. اگر مقدار لجن برگشتی را تنظیم کنید می‌توانید میکرووارگانیسم‌ها را در وضعیت مناسب از مخزن تهشینی به کanal اکسایش برگردانید. در صورتی که در مخزن تهشینی مواد جامد تیره رنگ پدیدار شود، نشانه این است که باید مقدار لجن برگشتی را بیشتر کنید (مواد جامد برای مدتی بسیار طولانی در زلال‌ساز بمانند) یا آن که مقدار اکسیژن محلول در کanal اکسایش خیلی

توجه به این نکته، مواد درون کanal باید در مدت ۳ تا ۶ دقیقه همه قسمت کanal، یا از روتور تا روتور، را طی کند. اگر روتورها بر اساس ساعت کار کنند (مثلاً ۳۰ دقیقه روشن و ۳۰ دقیقه خاموش)، سرعتهای درون کanal باید به اندازه‌ای باشند که مواد تهشیش شده را دوباره معلق کند.

۵- جداسازی مناسب آب و مواد جامد

MLSS ورودی و تهشیش شده در زلال‌ساز دوم به طور دائم به صورت لجن برگشتی توسط پمپ از زلال‌ساز تخلیه می‌شود تا به کanal اکسایش بازگردد. معمولاً به جز لجن دفعی، همه لجنی که در این فرایند تشکیل شده و در زلال‌ساز تهشیش می‌شود به کanal بر می‌گردد. کفابهایی که بر روی سطح زلال‌ساز تشکیل می‌شود نیز از زلال‌ساز خارج شده و یا برای تصفیه بیشتر به کanal اکسایش باز می‌گردد یا در زمین دفن می‌شود.

۶- مشاهده

بعضی از جنبه‌های کanal اکسایش را می‌توان به کمک چند مشاهده کلی کنترل یا تنظیم کرد.

مشاهدات کلی تصفیه خانه از این رو اهمیت دارند که در تشخیص کارکرد درست و مطلوب تصفیه به شما کمک می‌کنند. این مشاهدات عبارتند از: رنگ محلول مخلوط در کanal، بوی محل تصفیه خانه، و زلالی سطح فاضلاب در کanal و زلال‌ساز. رنگ: هر روز باید رنگ مایع مخلوط در کanal را بینید. در کanalی که درست عمل می‌کند رنگ مایع مخلوط باید قهوه‌ای تیره متوسط تا پررنگ باشد. اگر پس از راهاندازی صحیح، رنگ MLSS از قهوه‌ای تیره به قهوه‌ای روشن تغییر یابد و به نظر رفیقت از قبل بیاید، ممکن است نشان دهنده این باشد که مقدار لجن دفعی لجن خیلی زیاد است که این سبب پایین آمدن کارایی تصفیه می‌شود. با کاهش لجن دفعی پیش از روشن شدن پیش از حد رنگ MLSS می‌توانید اطمینان داشته باشید که کیفیت پساب در اثر غلط پایین MLSS پایین نمی‌آید.

رنگ سیاه در جامدات مایع مخلوط (MLSS) نشانه این است که اکسایزن کافی به کanal نرسیده و شرایط بیهوازی شده است. در این صورت باید اکسایزن ورودی توسط روتورها

۱۴- شرایط سطح کanal نه کف سفید مجاز است و نه کفاب غلیظ و قهوه‌ای

۱۵- غلظت جامدات مایع مخلوط (MLSS) بین ۲۰۰۰ تا ۵۰۰۰ میلی‌گرم در لیتر

بازرسی نهایی تصفیه‌خانه: قبل از تعطیل کار روزانه، باید یک بازرسی نهایی در تصفیه‌خانه انجام شود. سوالات زیر در اطمینان از این که در بازدید بعدی هم تصفیه‌خانه را در شرایط مناسب بیاید کمک می‌کنند.

۱- آیا تجهیزاتی وجود دارد که خوب کار نکند (یاتاقان داغ کرده یا تسمه شل شده) و لازم است که قبل از روزکاری بعدی یا بازرسی متصدی بازدید شود؟

۲- آیا مقدار لجن برگشتی به مقدار مناسب تنظیم شده است؟

۳- آیا دبی سنجها تمیز هستند و کار می‌کنند؟

۴- آیا دریچه‌های ورودی برای آهنگ جریان بالا تنظیم شده‌اند؟

۵- آیا سطح غرق شدگی روتور درست تنظیم شده است؟

۶- آیا تجهیزاتی وجود دارد که با زمان سنج کار کند، آیا ساعت آن درست تنظیم شده است؟

۷- آیا سیستمهای هشدار دهنده‌ای که احتمالاً برای اعلام اشکال در دستگاهها وجود دارد تنظیم شده‌اند؟

۸- آیا تجهیزات به گونه‌ای انبار و قفل شده‌اند که خراب نشوند؟

۹- آیا روشنایی محوطه بیرون روشن است یا برای روشن شدن به موقع تنظیم شده است؟

1- Winkler

2- Gage

ارزیابی کارایی روتور و ایجاد شرایط عادی کار واحد ضروری و با ارزش است.

شرایط

مکانیکی	موارد
آمپراز بالا یا غیر یکنواخت	۱- موتور
دمای بالا	۲- موتور
سر و صدای غیرعادی	۳- موتور
ساعات کارکرد	۴- موتور
صداي غیرعادی در یاتاقانها یا دنده‌ها	۵- جعبه دنده
مقدار مناسب روغن با بازدید از شیشه یا با میله نشان روغن	۶- جعبه دنده
لوله تهویه هوا باز	۷- محفظه جعبه دنده
صداي غیرعادی یاتاقان	۸- یاتاقان خارجی
صداي غیرعادی یا لرزش	۹- روتور
هرگونه نخالهای مثل تکه پارچه، علف، یا تکه‌های پلاستیکی را از بین تیغه‌های روتور بیرون بیاورید.	۱۰- روتور

بهره‌برداری

۱۱- غلظت اکسایزن محلول از غلظت سنج سیار استفاده کنید یا آزمایش وینکلر^۱ را انجام دهید. اکسایزن محلول باید تقریباً در ۴/۵ متری بالادست روتورها نمونه‌برداری شود. در این نقطه باید مقدار اکسایزن محلول بین ۵/۰ تا ۲۰ میلی‌گرم در لیتر حفظ شود.

۱۲- سرعت کanal ۰/۳ تا ۰/۴۵ متر بر ثانیه

۱۳- سطح آب کanal مقدار آب را بایکیج^۲ اندازه بگیرید. این مقدار را به میزان غرق شدگی هواده بررسی تبدیل کنید.

پرسشها

- اکسایزن محلول داخل کanal اکسایش را چگونه تنظیم می‌کنند؟
- سرعت جریان در داخل کanal باید چقدر باشد؟
- برای مشخص کردن عملکرد کanal چه مشاهدات روزانه‌ای لازم است؟

پاسخ پرسشها فوق را در صفحه ۲۹ مطالعه فرمایید.

افزایش یافته تارنگ سیاه برطرف شود و فرایند به حالت عادی هوای خود بازگردد. این کار باید با زیاد کردن عمق روتور یا غرق شدگی آن ممکن شود.

بو: اگر کanal اکسایش به طور عادی و درست کار کند، تقریباً هیچ بوی استشمام نمی‌شود. بوی این فرایند در صورت وجود شیوه بوی خاک است. اگر بویی به جز این به مشام برسد، علت را باید بیاید و آن را رفع کنید. بوی شیوه تعجم مرغ گندیده نشانه بیهوازی شدن کanal است، که در این صورت اکسایزن با سرعت بیشتری در کanal لازم خواهد بود تا مانع رسوب مواد جامد شود. اگر علت همین باشد، رنگ محلول MLSS نیز احتمالاً سیاه است.

تمیز نکردن محیط هم می‌تواند عامل بو باشد. گریس و مواد جامدی که بر روی لب کanal یا زلال‌ساز جمع می‌شود بیهوازی شده و بو تولید می‌کند. علت بو در کانالهای اکسایش بیشتر تمیز نکردن محیط است.

زالالی: در کanal اکسایشی که به طور صحیح کار کند معمولاً در فاصله چند فوتی بالادست روتور یک لایه پساب زلال دیده می‌شود. عمق این لایه زلال معمولاً بین صفر تا دو یا چند اینچ بالای مایع مخلوط متغیر است. زلالی آن به سرعت کanal و ویژگیهای تهشیشی مواد جامد لجن فعال بستگی دارد.

دو مشخصه خوب دیگر عملکرد مناسب کanal اکسایش عبارتند از: زلالی آب روی زلال‌سازها و عدم تشکیل کف در آنها. معمولاً تشکیل کف در کانالهای اکسایش در اثر غلظت کم MLSS ایجاد می‌گردد هر چند کف ایجاد شده به میزانی نیست که مشکلی را سبب شود. در اکثر مواقع تشکیل کف در ابتدای راهاندازی تصفیه خانه دیده می‌شود و به تدریج این مشکل از بین می‌رود.

زالالی پساب زلال‌ساز دوم که از روی سریز می‌ریند بهترین معرف عملکرد تصفیه است. پساب بسیار زلال نشانه این است که تصفیه خانه بیشترین مقدار آلاینده‌ها را جدا می‌کند. پساب تیره نشانه این است که در کار تصفیه خانه اشکالی پیش آمده است.

ثبت اطلاعات: مواردی که در زیر ذکر شده‌اند باید به طور روزانه یا طبق برنامه کنترل و ثبت شوند. ثبت دقیق اطلاعات در